

ΨΗΦΙΣΜΑ

Για την Άννα Μίσιου, τη δασκάλα, τη συνάδελφο, τη φίλη

Σήμερα στο Ρέθυμνο ο θάνατος της Άννας Μίσιου ήχησε αιφνίδιος, άδικος, επώδυνος.

Λίγο μετά από το «όλα πήγαν καλά» στη χειρουργική της επέμβαση. Ακριβώς στο νέο, πιο «ώριμο» και «ανέμελο» ξεκίνημά της στη Θεσσαλονίκη – μακριά μας, βέβαια, αλλά με τους δικούς της ανθρώπους, στο καινούργιο σπίτι, με μόλις δημοσιευμένο το τελευταίο βιβλίο της. Προπαντός, ενώ εμείς τη συνυπολογίζαμε ακόμη σταθερά, ρητά ή άρητα, σε σχέδια και σε οραματισμούς μας για το μέλλον...

Η Άννα –η «Μίσιου» μας– υπήρξε ουσιαστικός κρίκος στη συλλογική «διαχρονία» του Τμήματος Ιστορίας και Αρχαιολογίας, της Φιλοσοφικής Σχολής, και του Πανεπιστημίου Κρήτης.

Ήταν, για εμάς, ακριβή

Δασκάλα, στην Αρχαία Ιστορία όσο και στη ζωή – στους έντιμους, ευγενικούς, και αυστηρούς κώδικες που οφείλουν να τη διέπουν
Συνάδελφος, με την αφοσιωμένη –σχεδόν πρωτόλεια και ελλείπουσα πλέον– μορφή συντροφικότητας που αναδεικνύεται, προπαντός, στα δύσκολα

Φίλη, από τις λίγες εκείνες που ξέρουν ακόμη να εκφράζουν πηγαίες, λιτές και ουσιαστικές αλήθειες – έστω και εάν αυτές προς στιγμήν πληγώνουν.

Καλό σου ταξίδι, Άννα Μίσιου.

Θα λείψεις σε όλες και όλους μας πολύ.

Θα σε κρατήσουμε σίγουρα μαζί μας, στο Ρέθυμνο – στον νου και στην ψυχή μας.

Σε συνελεύσεις, εκλογές, διαλέξεις, επιστημονικές συναντήσεις, στις γιορτές και στις χορευτικές μας συνεστιάσεις: θα χρειαζόμαστε πάντα την καθαρή σου γαλάζια ματιά, τη δυνατή άποψη, το συνοφρύωμα, και το γέλιο σου.

Η κοσμήτορας της Φιλοσοφικής Σχολής

